

Η 19η Μαΐου δεν είναι γιορτή. Είναι μνημόσυνο

Ένα εκατομμύριο πρόσφυγες,

**353.000 σφαγιασθέντες,
100.000 ορφανά και 50.000 αγνοούμενοι.**

Του Φώτη Μιχαήλ

Ιστορικές μαρτυρίες μας βεβαιώνουν ότι, κατά τον 8ο π.Χ. αιώνα, Έλληνες από την Μίλητο ίδρυσαν στον Πόντο τις πόλεις Σινώπη, Αμισό (Σαμσουντα) και Τραπεζούντα. Με άλλα λόγια η ιστορική μας μόνιμη παρουσία στον Πόντο ξεκινάει από το 800 π.Χ., και φτάνει ακμάζουσα μέχρι περίπου τον Α' παγκόσμιο πόλεμο.

Τότε είναι, που η τουρκική βαρβαρότητα, σε συνεργασία με Γερμανούς στρατιωτικούς, κατάφερε, μετά από 28 αιώνες συνεχούς παρουσίας, να ξεριζώσει από τις πατρογονικές του εστίες τον Ελληνισμό του Πόντου, και να οδηγήσει στον θάνατο πάνω από 353.000 Έλληνες Ποντίους.

Οι διώξεις των Ποντίων από τους οπαδούς του Κεμάλ, που ήθελαν να εξισλαμίσουν ολόκληρη την τότε τουρκική επικράτεια, είχαν αρχίσει από το 1911. Χίλια περίπου ελληνικά σχολεία μπήκαν, τότε, κάτω από αυστηρό τουρκικό έλεγχο, απαγορεύτηκε η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και κλείστηκαν όλοι οι πολιτιστικοί, εθνικοί και πολιτικοί σύλλογοι του Ποντιακού Ελληνισμού.

Το 1915 οι διώξεις στον Πόντο εντάθηκαν δραματικά. Φανατικοί Τούρκοι εθνικιστές, σε συνεργασία με την τουρκική αστυνομία, οργάνωσαν ανελέητες επιθέσεις με εμπρησμούς, λεηλασίες, βιασμούς και δολοφονίες αθώων αμάχων.

Από το 1914 μέχρι το 1918, πάνω από 100.000 Έλληνες του Πόντου εκτοπίστηκαν

στα βάθη της Μικράς Ασίας, από τους οποίους οι περισσότεροι πέθαναν στον δρόμο από το ψύχος και τις κακουχίες.

Στα χρόνια εκείνα, Πόντιοι αντάρτες βγήκαν στα βουνά για αντίσταση, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν και πολλά πράγματα, για να σταματήσουν τις μαζικές δολοφονίες. Από την άλλη μεριά οι σύμμαχοι, ενώ γνώριζαν για τις ωμότητες και την θηριωδία των Τούρκων, μας άφησαν εντελώς αβοήθητους.

Στις 19 Μαΐου του 1919, με εντολή του Μουσταφά Κεμάλ, αρχίζει, σε ολόκληρο τον Πόντο, η δεύτερη φάση της Γενοκτονίας. Όλα τα εναπομείναντα ελληνικά χωριά ισοπεδώνονται, και σχεδόν 150.000 αθώοι άνδρες, γυναίκες και μικρά παιδιά αφανίζονται με φωτιά και μαχαίρι.

Από το 1994, η Ελληνική Πολιτεία όρισε την 19η Μαΐου ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Το σχετικό Π.Δ., για την 19η Μαΐου, προβλέπει δοξολογίες, πανηγυρικούς, φωταγωγήσεις και σηματοστολισμούς Δημοσίων καταστημάτων.

Η 19η Μαΐου, όμως, δεν είναι γιορτή. **Η 19η Μαΐου είναι Μνημόσυνο...**

Και **τα μνημόσυνα οφείλουμε να τα κάνουμε ακριβώς στην ημέρα τους**, και όχι να τα μεταθέτουμε ελαφρά τη καρδιά, όπως κάναμε φέτος λόγω ευρωεκλογών.

Τελικά, τι είναι αυτό που βαραίνει περισσότερο στην συνείδησή μας; Η Μνήμη των αναρίθμητων αδίκως σφαγιασθέντων προγόνων μας ή οι εκλογές των ευρωπαίων, που τότε μας εγκατέλειψαν και σήμερα λένε πως τάχα ενδιαφέρονται για μας;

Μετά απ' όλα αυτά, αναρωτιέται κανείς:

Μέχρι τότε θα συνεχίσει να αποτελεί ταμπού, στο Ελληνικό και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το θέμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, της Μικράς Ασίας και της Θράκης;

Μέχρι τότε θα είναι εκτός ύλης σε Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια, τα κεφάλαια, που αναφέρονται στην Γενοκτονία;

Μέχρι τότε θα συνεχίζουμε, χωρίς ντροπή, να στεφανώνουμε, στην Άγκυρα, το μνημείο του εξολοθρευτή μας Μουσταφά Κεμάλ;

Μέχρι τότε θα χορεύουμε "ζεμπεκιές", θα στήνουμε "κουμπαριές", και θα στέλνουμε την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στην πρωτεύουσα της Τουρκίας, για να συμμετέχει στα "δοξαστήρια" του Κεμάλ;

Μέχρι τότε θα αδρανούμε μπροστά στον επιχειρούμενο εκτουρκισμό των Ελλήνων Ρομά και Πομάκων της Θράκης μας;

Μέχρι τότε θα ανεχόμαστε την ύπουλη, προκλητική και ανθελληνική δράση του τουρκικού προξενείου της Κομοτηνής;

Μέχρι τότε θα επιμένουμε στην απόφαση για ίδρυση Τομέα Ισλαμικών σπουδών στην Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ.;

Μέχρι τότε οι Πολιτικοί και οι Διπλωμάτες μας θα παραμένουν σχεδόν αδρανείς μπροστά στην μεγάλη μας Εθνική Επιταγή, που λέγεται "Διεθνής Αναγνώριση της Γενοκτονίας";

Με δύο λόγια: Μέχρι τότε θα συνεχίζουμε να φερόμαστε υβριστικά απέναντι στο **ένα εκατομμύριο προσφύγων,**
στα **353.000 θύματα** της κεμαλικής θηριωδίας,
στα **100.000 ορφανά**
και τους **50.000 αγνοουμένους;**

Πηγή: impantokratoros.gr